

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wystąpienia oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia art. 219 ust. 1 i art. 221 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s. 671).

— Zostało podniesione w tym zakresie, że twierdzeniu Komisji, zgodnie z którym statystyki handlowe za 11 pierwszych miesięcy 2014 r. wskazują na wzrost eksportu o 5 % w stosunku do tego samego okresu w 2013 r., zaprzecza tabela znajdująca się w prawej kolumnie na stronie 19 sprawozdania Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych na temat sytuacji na rynku mięsa drobiowego z dnia 22 stycznia 2015 r., cytowanego przez Komisję, z którego wynika, że w pierwszych 11 miesiącach 2013 r. unijny wywóz mięsa drobiowego odpowiadał kwocie w wysokości 1 936 000 000 EUR podczas gdy w pierwszych 11 miesiącach 2014 r. osiągnął on jedynie kwotę w wysokości 1 886 838 000 EUR, odnotowując zatem spadek o 2,5 % a nie wzrost o 5 %, przy czym Komisja również błędnie oceniła ceny, zdefiniowane jako „stabilne”, podczas gdy doznały one znaczącego spadku o około 8 %, jak wynika ze strony 9 sprawozdania, popełniając zatem oczywisty błąd w ocenie i naruszając art. 219 ust. 1 a także art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych, a w szczególności art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

— Podniesione zostało w tym zakresie, że decyzja Komisji o nieuwzględnieniu wniosku o zastosowanie środka na podstawie art. 221 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 została przyjęta bez wcześniejszej opinii Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych, a zatem z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych przewidzianych w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, znajdującego zastosowanie w wyniku odesłania zawartego w art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, który z kolei przywołany jest w art. 221 tegoż rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2015 r. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/ OHIM – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN)

(Sprawa T-167/15)

(2015/C 178/23)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (Veitsbronn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Bittner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Freistaat Bayern (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Freistaat Bayern

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „NEUSCHWANSTEIN” – wspólnotowy znak towarowy nr 10 144 392

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 stycznia 2015 r. w sprawie R 28/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie prawa do oznaczenia „NEUSCHWANSTEIN” – wspólnotowego znaku towarowego nr 10 144 392;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Postanowienie Sądu z dnia 19 marca 2015 r. – Hautau/Komisja**(Sprawa T-256/12) ⁽¹⁾**

(2015/C 178/24)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 28.7.2012.
